

Havebøsser og Ammunition dertil, endvidere Haandgranater, Sprængstoffer (dog ikke Fyrværkerisager), Tændhætter, Sprængkapsler, Tændsnore, Lunter, organiske Nitroforbindelser, herunder indbefattet Pikrinsyre, pikrinsure Salte, Skydebomuld og Kollodumbomuld (Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 266 af 21. Juni 1922, jfr. Bekendtgørelser Nr. 612 af 23. November 1918 og Nr. 734 af 28. December 1920) samt Haandgranater, Bomber, Patroner og lignende som Vaaben eller Ammunition fremtrædende Genstande, der indeholder eller er beregnede til at indeholde faste Stoffer, Vædsker eller Luftarter, som ved Spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, saavel som Dele af saadanne Vaaben eller Ammunitionsgenstande samt Redskaber til at bringe dem i Virksomhed (Bekendtgørelse Nr. 204 af 16. Juli 1928).

I Forbindelse med de udstedte Indførselsforbud er der efter Justitsministeriets Paabud i Medfør af § 9 i Lov af 11. Februar 1863 angaaende Omordning af Københavns Politi og § 7 i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København udstedt Forbud mod Salg uden Polititilladelse af lignende Genstande og Stoffer som de af Indførselsforbuddene omfattede, dog af noget mindre vidtgaende Indhold, se Justitsministeriets Cirkulærer Nr. 166 af 24. Juni 1920 (der for saa vidt angaar de sønderjydske Landsdele gentager de for det øvrige Kongerige gældende utrykte Paabud til Politiet), Nr. 107 af 21. Juni 1922 og Nr. 110 af 16. Juli 1928.

Endelig er der efter Ministeriets Paabud med Hjemmel i de i forrige Stykke nævnte Lovbestemmelser udstedt Politiforbud mod, at civile Personer bærer Vaaben, derunder ogsaa indbefattet Knojern, Totenschlægere, Gummiknipler og lignende (Justitsministeriets Cirkulærer Nr. 166 af 24. Juni 1920 og Nr. 77 af 30. Maj 1925).

Nærværende Lovforslag, der er udarbejdet i Samraad med Krigsministeriet, tilsigter at samle de ovennævnte Bestemmelser under een Lov med en ensartet Straffebestemmelse for alle Overtrædelser samt at supplere dem, saaledes at det offentlige bliver i Stand til i fornødent Omfang at føre Kontrol med, at Vaaben m. v. ikke opsamles i ulovligt Øjemed. I Tilslutning hertil stilles der Forslag om en Bestemmelse om Kontrol med Tilvirkning og Opbevaring af Giftgas (§ 6) samt om en Bestemmelse til Forebyggelse af Ulykker ved Børns og visse upaalidelige Personers Brug af Vaaben og Sprængstoffer (§ 7).

Til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes:

Til § 1.

Som noget nyt foreslaas det at forbyde Tilvirkning af de i Paragraffen nævnte Genstande og Stoffer. Det bemærkes dog herved, at Tilvirkning af Sprængstoffer, bortset fra Sortkrudt, allerede ifølge § 1, jfr. § 9, i Lov Nr. 74 af 7. April 1899 angaaende Sprængstoffer er undergivet Justitsministeriets Kontrol. Det samme gælder paa Landet Tilberedning af Sortkrudt samt Behandling deraf i erhvervsmæssigt Øjemed eller til Brug for det offentlige, derunder Tilvirkning af Patroner og Fængelhætter, jfr. § 21 i Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet, og det gælder i Købstæderne Fabrikker for Tilvirkning eller Behandling af Sprængstoffer, jfr. § 17 i Lov Nr. 28 af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne, hvorimod i København saadanne Fabrikker, for saa vidt de ikke falder ind under Loven af 7. April 1899, alene er undergivet Brandvæsenets Kontrol, jfr. §§ 22 og 27 i Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København.

Fra de gældende Forbud er for Tiden foruden de i 2. Stk. nævnte Geværer m. v. undtaget riflede Salonegeværer. Naar disse ikke foreslaas undtaget i selve Loven, er det, fordi der foruden kortsækkende Salonrifler med Satspatroner tillige findes langt-rækkende Salonrifler, som ikke bør være undtagne fra Forbuddene. Da Grænsen mellem de nævnte Arter af riflede Salonegeværer er bedst egnet til at drages ved administrativ Bestemmelse, foreslaas det henskudt til en saadan (jfr. Paragraffens Indledning) at undtage de mindre farlige Salonrifler fra Forbuddene.

Til § 2.

De her foreslaaede Forbud gaar ud over de for Tiden gældende dels derved, at de foruden Forbud mod Salg tillige omfatter Forbud mod anden Overdragelse, dels derved, at de er rettede ikke blot mod Overdrageren, men ogsaa mod Erhververen. Det bemærkes dog, at Sprængstofloven af 7. April 1899 for saa vidt angaar Sprængstoffer (bortset fra Sortkrudt) i § 2 indeholder et Forbud omfattende ogsaa anden Overdragelse end ved Salg.

Til § 3.

Den her foreslaaede Bestemmelse er nødvendig, hvis en effektiv Kontrol med Opsamling af Vaaben m. v. skal muliggøres.